ضربه زدن به وحدت و انسجام و یکپارچگی ملت شریف ایران لازم می‌دانیم به شما بار دیگر این نکات را خاطرنشان شویم کـه فـارغ از دیدگاه‌های مثبت جنابعالـی در حوزه فرهنگ و هنـر، متاسـفانه در بیـن معاونین جنابعالـی برخی افراد سـکان‌دار هدایت مجمع‌های فرهنگی و هنری شده‌اند که اقدامات آنان باعث جریحه‌دار شـدن عواطف دلسوزان اهل هنر با سلیقه‌های سیاسی متفاوت شده است. مصادیق این دست اقدامات در جلسات خصوصی و عمومی به حضورتان ارائه شده است اما متاسفانه با گذشت زمان نه‌تنها اصلاحی در ایـن روند دیده نمی‌شـود بلکه عدم برخـورد بازدارنده از سمت شما باعث شده است که این افراد به اقدامات مخرب خود که باعث برهم‌زنندگی سـاختار فرهنگی هنری و وفاق ملی اسـت جری‌تر شـوند که از شـاخصین این افراد خانم نـادره رضایی معاون هنری وزارت ارشـاد اسـت. لذا در این برهه حسـاس ما نماینـدگان مجلس بار دیگـر در قالب این نامه سرگشـاده و برای اطلاع عموم مردم شریف و با نگاهی دلسـوزانه به جنابعالی خواسـتار این هستیم در اسرع وقت نسـبت به اصلاح روندهای مخرب بـر آن وزارتخانه اقدامات لازم را مبذول فرمائید.» به نظر می‌رسد نمایندگان مجلس که پیشتر با رمز «معیشت»، «وزیر اقتصاد» را از گردونه فعالیت دولت حذف کردند حالا حوزه «فرهنگ و هنر» را هدف قرار داده و دنبال حذف نادره رضایی هسـتند و تا زمانی که او از پست خود عزل نشود، آرام نمی‌گیرند.

کنسرت‌هایی که کنسل شدند

از ایـن سـو امـا آمـدن نـادره رضایـی یکـی از فعـالان اصلاح‌طلب چراغ امید برای ارتقای فرهنگ و هنر روشن شد و پس از حضور او در وزارت فرهنگ و ارشـاد بسـیاری بر این باور بودند که با برگزاری کنسـرت‌ها شادی خاصی به جامعه تزریق می‌شـود. اما کنسـرت‌ها هم مانند دولـت چهاردهم بـا افراطی‌گری‌های تنـد و تندروی‌های تمام‌نشـدنی روبه‌رو شـدند. مجوز این کنسرت‌ها مبتنی بر سـند ملی موسیقی صادر شـده بود اما برخی از کنسرت‌ها با اصرار اقلیتی خاص لغو شدند. کنسرت محسن ابراهیم‌زاده در یاسوج و گچساران (پاییـز ۱۴۰۳)، لغـو تمام کنسـرت‌ها (مهـر ۱۴۰۳ به دلیل شـهادت سیدحسـن نصرالله)، کنسـرت‌های گروه لیان در تبریز، شـیراز، خوزسـتان و اصفهان (بهمن ۱۴۰۳ و به دلیل حضور نوازنده زن)، لغو کنسـرت محمد اصفهانی در کرمان (بهمـن ۱۴۰۳ به دلیل واژگونی اتوبـوس و فوت ۶ دانش‌آموز کرمانی) لغو کنسـرت حامد همایون در بـم کرمان (فروردین ۱۴۰۴)، لغو کنسـرت علیرضا قربانی (۴ خرداد در مجموعه ورزشـی آزادی به دلیل هشـدار نارنجی و احتمال طوفان در تهران) و در آخر نیز کنسرت رایگان همایون شجریان (شهریور ۱۴۰۴، در میدان آزادی تهران، با فرازونشـیب‌های بسیار که هنوز ترکش‌های آن وجود دارد) لغو شدند.

لغو و برگزاری فستیوال کوچه

و اما فسـتیوال کوچه که راهش به مجلس هم باز شد، هر سـاله در بوشهر برگزار می‌شد اما امسال با ان‌قلت‌های بسیار روبه‌رو شد و در نهایت به یکی از ابزارهای فشار بر وزیر فرهنگ و ارشاد تبدیل شـد. فستیوال موسیقی «کوچه» بوشهر که از سـال ۱۳۹۶ به‌عنوان یک رویداد فرهنگـی و هنری در بافت تاریخی این شـهر برگزار می‌شـود، در اردیبهشـت ۱۴۰۴ با چالش‌هـای جدی مواجه شـد که منجـر به لغـو آن گردید. چهارمین دوره فستیوال «کوچه» قرار بود از ۵ تا ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۴ در بوشهر برگزار شـود و مکان‌های اصلی برگزاری نیز عمارت تاریخی حـاج رئیس‌التجار و کوچه‌های قدیمی بافت تاریخی شـهر بودند. این فسـتیوال با هدف معرفی موسیقی نواحی مختلف ایران و ایجاد ارتباط مستقیم میان هنرمندان و مخاطبان طراحی شده بود. اما این فستیوال لغو شد. یکی از دلایل لغو فسـتیوال، فشـارهای برخـی مقامات مذهبی و سیاسی استان بوشـهر بود. امام جمعه شهرستان دشتستان به‌صراحت خواسـتار لغو این رویداد به‌دلیل محتوای آن شـد چراکه این فسـتیوال را مغایر با اصول شـرعی می‌دانسـت. برخی مقامـات محلی نیز با برگزاری فسـتیوال در فضای باز و کوچه‌هـای تاریخی مخالف بودند و خواسـتار انتقال آن به مکان‌های سرپوشیده مانند تالار لیان شدند. این تغییر مکان با اعتراض برگزارکنندگان مواجه شـد که برگـزاری در فضای عمومی را به‌عنوان هویت اصلی فسـتیوال می‌دانستند. پس از فشارهای رسـانه‌ای و اعتراضات عمومی، مسئولان استان بوشـهر اعلام کردند که مجوز برگزاری فسـتیوال صادر شده است. فستیوال کوچه با تمام پستی و بلندی‌هایی که داشت بالاخره به مرحله اجرا رسـید. البتـه در روزهای برگزاری آن و دقیقاً ۶ اردیبهشت انفجار بندر شـهیدرجایی در بندرعباس ایـن فسـتیوال را هم تحت تاثیـر قرار داد و به جای شـادی، این فسـتیوال به یک کارناوال سـوگواری برای جان‌باختگان و بازماندگان‌شـان، مصدومان و آسـیب‌دیدگان حادثه انفجار بندرعباس تبدیل شد.

تلخی نمایش آسیب‌های اجتماعی

یکـی دیگر از انتقـادات مجلس به عملکرد نـادره رضایی کـه درباره آن به صورت کامل در مجلس سـخن گفتند، فیلم «پیرپسـر» بـود؛ فیلمی که بیـش از یک داسـتان معمایی و انتقام‌جویانه، روایتی تکان‌دهنـده از زخم‌های پنهان جامعه و سقوط تدریجی انسـان در جهان مدرن را به تصویر کشیده بـود. این اثر با پرداختـن به مفاهیمی چون انزوا، فروپاشـی اخلاقـی، گسسـت روابـط انسـانی و بازتولید خشـونت، به تماشـاگر یـادآوری می‌کنـد که رنج‌هـا و بحران‌هـای فردی همواره ریشه در واقعیت‌های تلخ اجتماعی دارند. «پیرپسر» با روایتی پرکشـش و در عین حال هولناک، از سطح یک تریلر روان‌شناختی فراتر می‌رود و به نقدی بی‌رحمانه بر تناقض‌ها، فشـارها و آسـیب‌هایی بدل می‌شود که انسـان معاصر را به انحطاط و انتقام سوق می‌دهند. اما این فیلم که کاملاً عریان به آسیب‌های اجتماعی پرداخته بود کام برخی از نمایندگان را تلخ کرد و از آن دسـتاویزی سـاختند برای زیرسـوال بردن عملکرد نادره رضایی و البته سیدعباس صالحی.

در نتیجه اینطور به نظر می‌رسـد کـه برخی از نمایندگان مجلـس بـر مبنـای همـان عکس‌هایی کـه نـادره رضایی بـا سـیدمحمد خاتمـی (رئیس دولـت اصلاحـات) و دیگر اصلاح‌طلبان داشته دست به دست هم داده‌اند تا او را از هنر و وزارت فرهنگ و ارشاد به حاشیه برانند. درست است که پای محسـن جوادی، معاون فرهنگی را به دلیل خواهر و برادرش زیر سوال برده و اعلام کردند: «برادر و خواهر معاون فرهنگی ایـن وزارتخانه بـه دلیل همکاری در اغتشاشـات در زندان به سـر می‌برند. ضمن آنکه وزیر فرهنگ در برگزاری جشـنواره موسیقی در بوشهر دخیل بوده است. وزیر فرهنگ باید درباره مصیبت ایجادشـده پیرو برگزاری این جشـنواره در کشـور، پاسخگو باشـد.» اما نقطه پررنگ وزارت فرهنگ و ارشاد برای مجلس فعلاً نادره رضایی اسـت که این طیـف از نمایندگان بـرای اخراجش از وزارت فرهنگ عزم خود را جزم کرده‌اند. به نظر می‌رسد این بخش از نمایندگان تا حصول این خواسته از مواضع خود کوتاه نمی‌آیند و دولت به‌ویژه وزیر فرهنگ و ارشاد را تحت فشـار قرار می‌دهند و اثبات آن هم نوشـتن نامه‌ای با ۱۷۰ امضا است. درباره اصرار برخی از بهارستان‌نشینان برای از میدان بیرون راندن نادره رضایی با چند تن از نمایندگان به گفت‌وگو پرداختیم که در زیر می‌خوانید:

نگاه اصولگرا

حسینعلی حاجی‌دلیگانی نماینده شاهین‌شهر:

عملکرد وزارت فرهنگ و ارشاد در راستای حفظ تمامیت ارضی نبود

برخی از نمایندگان طی نامه‌ای به سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد، عدم رضایت از عملکرد معاون هنری را ضعیف خوانده و اقدامات او را باعث جریحه‌دار شدن عواطف دلسـوزان اهل هنر با سلیقه‌های سیاسی دانستند. اما ضعف عملکرد نادره رضایی در کجاست؟ حسینعلی حاجی‌دلیگانی، نماینده شاهین‌شـهر، میمه، برخوار و کمیسیون اصـل ۹۰ مجلس در تشـریح علت این مکاتبـه با وزیر فرهنگ و ارشـاد، همچنین علل ضعیف خواندن عملکرد معاون هنری با هم‌میهن گفت‌وگو کرد که در زیر آمده است:

چرا ۱۷۰ تن از نمایندگان به وزیر فرهنگ و ارشـاد نامه زدند؟ ضعف معاون ایشان چه بود که در این نامه به آن اشاره شده است؟

عملکرد ایشان در راستای ارزش‌هایی که ما برای آن سرمایه‌گذاری زیادی انجام داده‌ایم، نبوده اسـت. عموماً نوع کارهایی که انجام داده، باعث ایجاد هزینه برای جامعه شـده است. مجلس انتظار دارد، وزیر باید معاونانی کنار خود داشـته باشد که بتواند پاسخگوی عملکردشان باشند. وقتی ۱۷۰ نماینده این نامه را امضا می‌کنند، به معنای سـلب اعتماد از وزیر اسـت که فعلاً در قالب نامه خود را نشان داده است.

یعنی احتمال استیضاح وزیر فرهنگ و ارشاد وجود دارد؟

در حال حاضر در حد یک نامه اکتفا شده و انتظار مجلس این است که وزیر به نحوی عمل کند که پاسخگوی عملکردها باشد.

شما به ارزش‌هایی اشاره کرده و گفتید سـرمایه‌گذاری زیادی برای آن شده است. این ارزش‌ها چیست که مدنظر معاون وزیر فرهنگ و ارشاد قرار نگرفته است؟

آنچه که امنیت این کشـور را تا امروز حفظ کرده و آنچه که سـرمایه‌گذاری شده تمامیت ارضی کشور حفظ شود؛ این موارد.

یعنی آیا خانم رضایی (معاون وزیر) تمامیت ارضی کشور را به خطر انداخته است؟

نه، من این‌طور نگفتم. همان چیزی که می‌گویم نوشته شود. شنونده کاملاً متوجه می‌شود من چه می‌گویم.

هیئت دولت و آقای صالحی اعلام کردند که برخی کنسـرت‌ها را در راسـتای انسجام ملی و آرامش کشـور برگزار کرده است اما بخشـی از این کنسرت‌ها لغو شده‌اند. به نظر شـما لغو کنسرت‌ها به ویژه کنسرت همایون شـجریان به بهانه‌های مختلف چه تبعاتی در پی دارد؟

زمانی که می‌خواسـتند تصمیم بگیرنـد باید همه جوانب کار را در نظر می‌گرفتند؛ شـرایط فعلی کشـور، شرایط منطقـه‌ای و شـرایط بین‌المللـی. طوری بایـد تصمیم گرفته می‌شـد که بعداً نیازی به لغو نباشـد. ایراد اصلی همین‌جاست. مدیران ما باید تصمیماتی بگیرند که بعداً مجبور به لغو آن نشوند تا این همه هزینه ایجاد نشود.

انتظار شـما از وزیر ارشاد چیسـت؟ درخواست شما عزل معاون هنری ایشان است؟

در ایـن رابطـه نظـری نمی‌دهم. هر آنچه در متن نامه آمـده مورد تأیید است.

به نظر شـما نقاط قوتی هم در فعالیت یکساله معاون هنری آقای صالحی وجود دارد؟

همیـن مقـدار سـوال کـه جـواب دادم کفایـت می‌کند.

دارند، برگزاری کنسرت‌ها و برنامه‌های هنری می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در بازسـازی روحی جمعی کشور داشته باشد. فرهنگ و هنر صرفاً سرگرمی نیسـت بلکه ابزاری اسـت برای آرام‌سـازی جامعه، تقویت همبستگی ملی و بازگرداندن امیـد. اگر امروز نتوانیم شـادی مشـروع و قانونـی را در قالب کنسرت‌ها به مردم هدیه کنیم، فردا هزینه‌های سنگین‌تری برای بی‌اعتمادی و سـرخوردگی اجتماعی می‌پردازیم. از دولت و وزارت فرهنگ و ارشاد انتظار داریم در برابر لغو کنسـرت‌های غیرقابل توجیه قاطعانه بایستد و با همکاری دستگاه‌های مرتبط اجرای برنامه‌های دارای مجوز را تضمین کند. این اقدام علاوه بر آن که پیام روشنی به مردم می‌دهد، حاکی از آن است که قانون بالاتر از طریقه‌های مقطعی عمـل می‌کند. در واقع اجرای کنسـرت‌های قانونی می‌تواند بهترین اقدام اعتمادسازی در جامعه امروز باشد.

با توجه به فضای مجلس، انتظار نمایندگان از وزیر فرهنگ و ارشـاد چیست و احتمال استیضاح ایشان وجود دارد؟

طرح چنین بحث‌هایی در مجلس همیشه وجود دارد، اما استیضاح زمانی معنا دارد که وزیر نتواند به طور روشن به مطالبات پاسخ بدهد. امروز وزیر فرهنگ و ارشـاد حامی جدی هنرمندان و مدافع حقوق فرهنگی مردم است. در این شـرایط که اولویت‌های دیگری مطرح است، طرح استیضاح بیشتر سیاسی اسـت تا به نفع مردم. به جای شـتابزدگی در طرح استیضاح باید برنامه‌های آقای وزیر را و موفقیت ایشان در جلب نظر جامعه فرهنگی را مدنظر قرار دهیم و بررسـی کنیم. مجلس یکسری ابزار نظارتی را در اختیار دارد که استفاده از این ابزار باید در جهت تقویت وزارتخانه‌ها باشد نه تضعیف آنها.

آقای صالحی در حد یک سال فعالیت خود توانسته انتظارات مردم را برآورده کند؟

باید صادقانه گفت که بخش قابل توجهی از انتظارات فرهنگی و هنری مردم هنوز محقق نشده است. به هر حال مردم انتظار دارند از هنرمندان، ناشران، سینماگران و فعالان فرهنگی حمایت بیشتری صورت بگیرد. البته نباید تلاش‌هایی که آقای وزیر در این مورد کرده را نادیده بگیریم. اما این تلاش‌ها هنوز برای جامعه ملموس نشده است. مردم تغییر واقعی را زمانی احساس می‌کنند که شادی مشروع، آزادی فرهنگـی در چارچوب قانون و حمایت از تولیدات هنری را در زندگی روزمره خود ببینند و زیرساخت‌های فرهنگی توسـعه پیدا کند. امروز که با محدودیت بودجه مواجه هستیم متاسفانه توسعه زیرساخت‌های فرهنگی اولویت بسیاری از مدیران منطقه‌ای و استانی نیست و این روند نارضایتی‌ها را متوجه وزارت فرهنگ و ارشاد می‌کنـد. می‌توان گفت که وزارت فرهنگ و ارشـاد تا تحقق نقطه مطلوب فاصله دارد و آقای وزیر باید برنامه‌های روشنی را برای ارتقای نشاط اجتماعی ارائه کند. می‌تـوان امیدوار بود که با اجرای این برنامه‌ها اعتماد مردم هم جلب شـود. اما تا امروز رضایت عمومی به دست نیامده است. با این وجود باید در نظر بگیریم که وزیر تماماً مقصر این بخش نیست. هم در مجموعه دولت حوزه فرهنگ ضعیف است و در اولویت چندم قرار می‌گیرد و هم کلان کشـور جایگاه وزارت فرهنگ و ارشاد نیـاز به بازنگری جدی دارد. انتظار مـی‌رود آقای وزیر با تجربه‌ای که در این حوزه (فرهنگ و هنر) دارد، برای تقویت این بخش تلاش بیشتری کند.

محدودیت‌ها و فشارهای بیرونی مانند ایراد به اکران فیلم پیرپسر، اجرای فستیوال کوچه و انتشـار کتاب آقای صادق زیباکلام چه اثری در عملکرد وزیر دارد؟

بخشی از مشکلات امروز وزارت فرهنگ و ارشاد ناشی از ساختار محدودکننده و فشـارهای بیرونی اسـت. مردم حوزه فرهنگ را نگاه می‌کنند و مسائل را از یکدیگر جدا نمی‌کنند. اتفاقاتی همچون فسـتیوال کوچه یا موضوعاتی که پیرامون اکران فیلم پیرپسـر مطرح می‌شـود، دقیقاً نمونه‌هایی هسـتند که نشـان می‌دهد تصمیم‌گیری‌های فرهنگی به جای آن که براسـاس ضوابط قانونی باشد بعضاً قربانی نگاه‌های سیاسـی و فشارهای رسانه‌ای می‌شود. این وضعیت هم هنرمندان را دلسـرد می‌کند هم مـردم را دچار بی‌اعتمادی می‌کنـد. اما آقای وزیر با وجود تجربـه زیاد در حوزه فرهنگ و هنر و با علم به محدودیت‌ها این مسـئولیت را قبول کرده است. این موضوع مسئولیت وزیر را کـم نمی‌کند، بلکه باید با صراحت و اقتدار بیشـتری از تصمیمات قانونی وزارت فرهنگ و ارشـاد دفاع کند و ظرفیت‌های دولت را برای اجرا و عملیاتی کردن این تصمیمات بسیج کند. انتظار ما ایستادگی وزیر فرهنگ و ارشاد در برابر این فشارهاست و اجازه ندهد فرهنگ و هنر کشور ملعبه حاشیه‌سازی‌ها شود. اگر این شجاعت و پایداری وجود نداشته باشد به نظر من هیچ سیاست و فرهنگ پایداری در کشور شکل نخواهد گرفت.

برخی از کاربران فضای مجازی اعلام کردند که لغو کنسرت‌ها اقتدار دولت را زیر سؤال می‌برد. نظر شما در خصوص این تحلیل چیست؟

می‌توان گفت که این تحلیل درست اسـت. دولت از طریق وزارت ارشاد مجوز رسـمی برای برگزاری کنسـرتی صادر می‌کند، اما به هر دلیلی کنسـرت لغو می‌شود. لغو کنسـرت‌ها عملاً به معنای بی‌اعتبار شدن تصمیم دولت است. این اتفاق نه‌فقط وزارت ارشـاد بلکه اقتدار تمام دولت را هم زیر سـؤال می‌برد. اقتدار واقعی دولت در این اسـت که پای تصمیمات قانونی خودش بایسـتد و اجازه ندهد فشارها یا علائق فردی قانون را نقض کند. اگر مردم احساس کنند مجوزهای رسـمی دولت، ضمانت اجرا ندارد طبیعی است که اعتماد عمومی آسیب می‌بیند. دولت و وزارت فرهنگ و ارشاد باید این موضوع را جدی بگیرد و با هماهنگی‌هایی با دستگاه‌های وزارت کشور، انتظامی، اطلاعاتی و... تضمین کند که هر برنامه دارای مجوز، قطعاً برگزار خواهد شد. این کار هم اقتدار دولت را تثبیت می‌کند و هم پیام روشن را به جامعه می‌دهد که قانون بر هر سلیقه‌ای مقدم‌تر است.

سیاستمداران

مجبوریم پای میز مذاکره بنشینیم

علی جنتی، وزیر ارشاد دولت حسن روحانی در گفت‌وگو بـا جماران گفت: «با اعتماد نمی‌شـود پای میز مذاکره نشست؛ ولی با اجبار می‌شود. ما امروز اجبار داریم پای میز مذاکره بنشـینیم و مسائل کشـور را براساس تأمین منافـع ملی حل و فصل کنیم؛ یعنی یک طرفش جنگ است و تحریم و ادامه نابسامانی‌های موجود که پایانش معلوم نیسـت چه اتفاقی بیفتد و یـک طرفش مذاکره کردن و حل و فصل مسائل موجود مخصوصاً با آمریکا.» او ادامه داد: «زیرا اروپایی‌ها خودشـان هم می‌دانند که نقش آنها در جهان کمرنگ شـده اسـت و در مذاکرات اخیر هم که رسـماً به ما گفته‌اند که شما باید مسائل‌تان را با آمریکایی‌ها حل کنید. پس اگر می‌خواهیم از جنگ بعدی یا از فروپاشی جلوگیری کنیم باید به اجبار پای میز مذاکره برویم.» جنتی همچنین گفت: «صرف مذاکره به معنای تسلیم نیست. باید مذاکره کنند؛ یا دیدگاه‌های طرف مورد قبول قرار می‌گیرد و به توافقی می‌انجامد یا منجر به توافق نمی‌شود و اگر به توافق نیانجامید تازه در نقطه اول هستیم؛ یعنی چیزی را از دست نمی‌دهیم.»

نمونه پاکی و سلامت هستیم

اسدالله بادامچیان، رئیس شورای مرکزی موتلفه به مهر گفت: «آدمی (حبیب‌الله عسگراولادی) که پول صندوق صدقـات در اختیارش بوده ـ چون قبـل از انقلاب ما راه‌انـدازی کردیم ـ و ایـن همه پول از مـردم می‌آمد، می‌توانسـت راحت آن را خرج کند، اما خودش رعایت می‌کرد. خیلی‌ها با توجیه‌های مختلف می‌توانستند از او پول بگیرند، اما نمی‌کرد. افسـانه به نظر می‌آید، اما این آدم‌ها افسانه‌های واقعی ساختند. بنابراین، مؤتلفه نمونه‌ای از پاکی و سلامت در عرصه سیاسی است.»

ادامه سرمقاله

این طبیعی اسـت که اینها نامزد دو گـروه جداگانه از مردم هستند و عقلانیت متفاوتی را نمایندگی می‌کنند و از نظر اهداف و سیاسـت هماهنگ نیسـتند. بلکه در نقطه مقابل مشـرب یکدیگرنـد. بنابرایـن، دور از انتظار نیست که مجلس از ابزار قانون‌گذاری و نظارتی خـود علیه دولت اسـتفاده کند و در عمل سیاسـت ضدوفاق و برخلاف هماهنگی شکل بگیرد. سیاستی که پزشکیان سعی می‌کند با امتیاز دادن آن را خنثی کنـد و وفـاق را زنـده نگهـدارد، ولی در عمـل موفق نمی‌شـود. چرا؟ چون در کشـورهای دیگر هم چنین وضعیتـی پیش می‌آیـد و آنها برایش راه‌حـل دارند. یا انتخابـات زودهنگام مجلس را برگـزار می‌کنند، مثل ایتالیا. یا از طریق کابینه ائتلافی به توافق می‌رسـند، مثل آلمـان. یا رئیس‌جمهور مصوبـات هر دو مجلس را وتو می‌کند مگر اینکـه درصد آرا مصوبات آنها بالای دوسـوم نمایندگان شـود. اینها راه‌حل‌هایی است که برای جلوگیری از اختلاف عملی میان دولت و مجلس در نظر گرفته شده است که در ایران چنین شیوه‌هایی وجود ندارد و مجلس حتی حزبی هم نیست که کسانی پاسخگوی رفتار حزبی خود باشند. در چنین فضایی باید در سـطحی بالاتر مانع از مداخلات مجلس شد. این مجلس هم از نظر اهـداف و رویکردها و هم از نظر صلاحیت‌های سیاسی و فکری و کارشناسی تناسبی با خواست و توان اکثریت مردم جامعه ندارد. در نتیجه، هـر روز دنبال دخالت‌هایی در امور کشـور اسـت که نتیجه‌ای جز تنش داخلی نـدارد. مصوبه حجاب آنان شاهد گویای این شکاف عمیق با مردم و منافع عمومی جامعه است که دولت و شورای عالی امنیت‌ملی کشور مانع از اجرای آن شـدند. شکاف میان مجلس و مردم در حوزه سیاسـت خارجی به مراتب بیش از شـکافی اسـت که در حوزه زنان دیده‌ایـم. هرچند هنوز هم در پی انتقام گرفتـن از توقف آن مصوبـه خلاف وحدت جامعه هسـتند و تذکر ۱۷۰ نفر از آنان به وزیر ارشـاد برای برکناری معاون هنری این وزارتخانه که خانم است، شاید بازتابی از این رویکرد باشد. حقیقت این است که با این تقابلی که مجلس در برابر مردم و دولت دارد، بعید است که بتوان موفقیتی را انتظار کشید.